

slaas, at der skal ydes den paatænkte Stiftelse et Laan af Statskassen paa 185,000 Kr. til Opførelse og Indretning af en Aandssvageanstalt ved Vodskov i Hammer Sogn, Aalborg Amt, og at dette Laan renteres aarligt med 5 pCt., hvoraf 1 pCt. er Afdrag og 4 pCt. er Rente af den til enhver Tid skyldige Kapital. Det foreslaas endvidere at lade Anstalten blive en selvejende Institution, der ledes af en Bestyrelse, som udnævnes af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, og at Ministeren kan tillægge hvert enkelt Medlem af denne Bestyrelse et aarligt Honorar. Endvidere foreslaas det, at alle Afgifter til Stat og Kommune bortfalder ved de Retshandler, som her maatte blive indgaaet, at Anstalten i Beskatningsforhold jævntilles med Sindssygehospitalerne, og at den aarlige Betaling til Anstalten for uformuende aandssvage sker i Overensstemmelse med Lov af 13. Maj 1911 § 2, det vil sige med 650 Kr. om Aaret. Endelig foreslaas det, at der hvert Aar skal afgives et fuldstændigt Aarsregnskab til Ministeren, efter at det ved Bestyrelsens Foranstaltning er revideret, og at Ministeren dernæst skal kunne oversende disse Regnskaber til Statsrevisionen, som kan fordrø sig udleveret de originale Regnskaber med Bilag, samt at Ministerens Samtykke udkræves til Salg og Bortleje af Grunde o. s. v., og at Ministeren, naar dette Lovforslag vedtages, foretager Fordelingen af aandssvage mellem de forskellige Anstalter.

Det er indlysende nødvendigt efter Ministerens Redegørelse ved Lovforslagets Fremsættelse, og efter hvad der fremgaar af Motiverne til Lovforslaget, at der maa skaffes mere Plads paa Anstalter til de aandssvage her i Landet. Skønt det ikke er ret mange Aar, siden vi fik en ny Anstalt, den ovre ved Ribe, der aabnedes i 1907, og skønt vi senere har udvidet de Anstalter, vi har, venter dog mange aandssvage paa at blive optaget paa en Anstalt, saa baade for Hjemmene og for de aandssvage er det en Nødvendighed at skaffe mere saadan Plads. Der er mange fattige Hjem, som lider under at have et aandssvagt Barn hjemme. Ikke alene er dette til Skade for de andre Børn, der kan være i et saadant Hjem, men det er ogsaa uheldigt for det aandssvage Barn, der som Regel kan komme under bedre Forhold, naar det faar Plads paa en Anstalt. Jeg paaskønner, at Ministeren i Lovforslaget møder med en bestemt Plads, hvor denne Anstalt skal ligge, nemlig i Vod-

skov i Hammer Bakker. Jeg vil ikke nægte, at det glæder mig, at denne nye Anstalt skal ligge i den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere. Jeg maa maaske her gøre en lille Rettelse til Ministerens geografiske Oplysninger i hans Forelæggelsestale. Ministeren sagde, at Vodskov laa Nord for Aalborg. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Vodskov ligger Nordøst for Nørresundby, og det gør en Forskel. Nørresundby er nærmere Vodskov, end Aalborg er. Allerede i Firserne havde man sin Opmærksomhed henvendt paa Nørresundbyegnen som et Sted, hvor der var mange gode Betingelser for at lægge en ny Aandssvageanstalt. En Kommission, der i Firsernes Slutning var nedsat, undersøgte forskellige Forhold vedrørende Aandssvagevæsenet og undersøgte adskillige Pladser, hvor der kunde være Tale om at lægge en Aandssvageanstalt. Et Udvalg indenfor denne Kommission aflagde saaledes Besøg i Nørresundby og i Nørresundbyegnen. Da man i Rigsdags-samlingen 1904—05 behandlede Lovforslaget om en Anstalt ved Ribe, gjorde det ærede Medlem fra Vemming (Jensen-Sønderup), der den Gang repræsenterede Nørresundby-Kredsen, opmærksom paa, at Udvalget, der havde set paa Pladser i Jylland, kun havde anført een Mangel ved Nørresundby, nemlig den, at en Aandssvageanstalt der vilde komme til at ligge ved en lille By, men det ærede Medlem gjorde allerede den Gang med Rette opmærksom paa, at dette var noget, der kunde rettes med Tiden, og det er blevet rettet, idet Nørresundby allerede er blevet noget af en stor By.

Nu foreslaas det altsaa, at man skal lægge denne Anstalt ud i Hammer Sogn ved Vodskov i et smukt beplantet Terrain, og naar Lovforslaget gaar ud paa, at Anstalten skal ligge der, tror jeg nok, man uden at gaa nogen for nær kan sige, at det er særlig en bestemt Mand, vi kan takke derfor, nemlig Sagfører Olesen i Nørresundby. Jeg synes, at der fra denne Plads skal lyde en Tak til denne Mand for den store, smukke Gave, han her har skænket Staten til dette Øjemed, nemlig et beplantet Areal paa 150 Tdr. Land. Ved indgaaende sagkyndige Undersøgelser har det vist sig, at der paa Stedet kan skaffes den fornødne Vandmængde, omtrent 100 Tdr. Vand i Døgnet. Stedet er overordentlig smukt. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister blev betaget, da han i sin Tid var deroppe, for det er et af de skønneste Steder i Nordjylland, og det vil